

**Uchwała Nr XXIX / .../13 - projekt -
Rady Gminy w Biesiekierzu
z dnia maja 2013 roku**

w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na uchwałę Rady Gminy Biesiekierz Nr XXV/155/13 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 22 lutego 2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wraz z towarzyszącymi obiektami oraz infrastrukturą niezbędną do prawidłowej realizacji funkcji przeznaczenia podstawowego w Gminie Biesiekierz

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r. poz.270 ze zmianami) – uchwała się, co następuje:

§1

1. Rada Gminy w Biesiekierzu wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie odpowiedź na skargę dotyczącą Uchwały Nr XXV/155/13 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 22 lutego 2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wraz z towarzyszącymi obiektami oraz infrastrukturą niezbędną do prawidłowej realizacji funkcji przeznaczenia podstawowego w Gminie Biesiekierz – zgłoszoną przez Wojewodę Zachodniopomorskiego.
2. Odpowiedź na skargę , o której mowa w ust.1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Biesiekierz, zobowiązując go do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

§3

Udziela się pełnomocnictwa radcy prawnemu Panu do reprezentowania Rady Gminy Biesiekierz w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie Uchwały Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 maja 2013 roku
w sprawie skargi wniesionej przez Wojewodę Zachodniopomorskiego
do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 23 kwietnia 2013 roku.

W ocenie Rady Gminy Biesiekierz, skarga Wojewody nie zasługuje na uwzględnienie i winna zostać przez Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalona.

Wbrew bowiem twierdzeniom Wojewody, w trakcie uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wraz z towarzyszącymi obiektami oraz infrastrukturą niezbędną do prawidłowej realizacji funkcji przeznaczenia podstawowego w Gminie Biesiekierz nie doszło w ocenie Rady Gminy do naruszenia art. 17 pkt 14 Ustawy.

Zgodnie z treścią obowiązku wynikającego z powyższego przepisu, Wójt Gminy Biesiekierz wraz z projektem planu miejscowego przedłożył Radzie Gminy Biesiekierz listę nieuwzględnionych uwag dotyczących projektu. Uwagi te zostały zarejestrowane w dzienniku podawczym Gminy pod nr 3603, 4150, 4147-2, 4147-3. Podejmując Uchwałę Rada Gminy Biesiekierz, również nie uwzględniła zgłoszonych uwag.

Wbrew stanowisku Wojewody, innych uwag, które podlegałyby procedurze określonej w treści art. 17 pkt 14 Ustawy nie było.

Przedmiotem rozpatrywania przez Gminę, zgodnie z ustawową procedurą planistyczną, mogą być jedynie uwagi, które skutecznie i prawidłowo zostały wniesione.

Tryb postępowania w sprawie projektowania i uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest określony przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071), gdyż nie są to sprawy, o których mowa w art. 1 k.p.a.

Tryb ten jest szczegółowo ustalony w Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i obowiązuje w zakresie w niej nieunormowanym na zasadach ogólnych.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 2 Uopizp, uwagi do projektu planu winny być wniesione na piśmie w terminie wyznaczonym w ogłoszeniu, co w tym przypadku winno nastąpić do dnia 17 września 2012 r. Termin jest terminem zawitym, którego przekroczenie skutkuje pozostawieniem uwagi bez rozpoznania, bez konieczności przedkładania jej radzie gminy.

Nadto Ustawa nie przewiduje możliwości przywrócenia terminu.

Istotnym przy tym jest to, iż z uwagi na brak zapisów w Ustawie, kwestie dotyczące terminów i ich dochowania, winny być rozpatrywane wg zasad ogólnych, tj. wynikających z przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964, Nr 16, poz. 93)

Wyznaczony termin (17 września 2012 roku) był datą graniczną do uwag do mpzp, a wraz z nimi przedłożenia wszelkich dokumentów potwierdzających upoważnienie do występowania w imieniu podmiotu składającego uwagi. Wynika to z faktu, iż uwagi do projektu planu nie muszą być składane osobiście przez zainteresowanego. Może on działać poprzez swojego pełnomocnika. W takiej sytuacji organ musi mieć realną szansę oceny legitymacji osoby składającej uwagi do ich złożenia, zwłaszcza, że przepisy Ustawy nie przewidują instytucji „uzupełnienia braków formalnych”.

Jest to o tyle istotne, iż zgodnie z treścią art. 104 k.c. jednostronna czynność prawna dokonana w cudzym imieniu bez umocowania jest **nieważna**.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 Uopizp, każdy kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu wyłożonym do publicznego wglądu, może wnieść uwagi w ustalonym przez Wójta terminie. Oznacza to, iż uwagi muszą się odnosić do planu w takiej treści w jakiej został wyłożony do konsultacji. Przesłanką merytoryczną wniesienia uwagi do projektu planu miejscowego jest zakwestionowanie przez wnoszącego ustaleń planu miejscowego. Zatem uwagi do projektu planu miejscowego mogą mieć w istocie wyłącznie krytyczny charakter w stosunku do ustaleń projektu planu. Uwagi, których treścią nie jest zakwestionowanie ustaleń projektu planu, mogą być rozpatrzone pozytywnie lub negatywnie przez organ sporządzający plan, ale nie podlegają przekazaniu Radzie Gminy. Uwagi mogą dotyczyć zarówno warstwy merytorycznej planu (np. zawierać żądania dotyczące konkretnej nieruchomości) lub również formy jego ustaleń (np. skali mapy, sposobu redakcji tekstu).

Odnosząc się do poszczególnych pism, które zostały złożone jako uwagi, a które nie były przedmiotem rozpoznania przez Wójta Gminy Biesiekierz, a następnie przez Radę Gminy Biesiekierz Rada uznaje co następuje:

1. pisma zarejestrowane w dzienniku pod poz. 4143, -1 do -9; 4149, -1; 4151 – podpisane przez Krzysztofa Stankiewicza działającego z „z up.” osób wskazanych w pismach,
2. pisma zarejestrowane w dzienniku pod poz. 4148, -1, -2 – podpisane przez Elżbietę Dumas działającego z „z up.” osób wskazanych w pismach.

Mimo, że pisma te złożone były w terminie przewidzianym dla składania uwag do projektu planu, wszystkie bowiem zostały złożone w ostatnim dniu, tj. 17 września 2012 r., to jednak do żadnego z nich nie dołączono stosownego upoważnienia od osób, w imieniu których były składane.

Pełnomocnictwa takie nie zostały złożone w terminie późniejszym, mimo stosownej informacji o ich braku, jaką strony otrzymały w pismach od Wójta Gminy Biesiekierz.

Oznacza to, iż składający w przewidzianym terminie nie tylko nie wykazał się legitymacją do występowania w postępowaniu w imieniu osób, które wskazane były w treści złożonych pism ale wręcz takiego upoważnienia nigdy nie posiadał.

W tym stanie rzeczy, zgodnie z treścią art. 104 k.c., zgłoszenie uwag, jako jednostronna czynność rzekomego pełnomocnika była nieważna i organ gminy nie miał prawa brania ich w ogóle pod uwagę. Zatem Wójt Gminy Biesiekierz, wydając postanowienie o nierozpatrywaniu uwag zamieszczonych w powyższych pismach działał zgodnie z prawem, co oznacza, że zarzut Wojewody o ich nierozpoznaniu i nieprzedłożeniu Radzie Gminy Biesiekierz nie znajdują podstawy prawnej.

3. Pismo zarejestrowane w dzienniku pod poz. 4175 – podpisane w imieniu nadawcy MLM sp. z o.o. przez członka zarządu Marka Richtera.

Po pierwsze pismo zostało wniesione z uchybieniem terminu. Zgodnie z ustalonym terminem winno zostać **wniesione** najpóźniej do dnia 17 września 2012 r. Tymczasem faktycznie zostało złożone w Gminie w dniu 19 września 2012 r., kiedy to do Urzędu Gminy nadeszła przesyłka je zawierająca. Wprawdzie przesyłka została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 17 września 2012 r., tym niemniej zgodnie z tym, co wyżej wykazano, za wiążącą i skuteczną należy uznać datę jej wpływu do Urzędu gminy, tj. 19 września 2012 r. – art. 61 k.c. zasada doręczenia, a nie nadania.

Po drugie pismo doręczone zostało z istotnym brakiem formalno-prawnym, albowiem zawierało brak należytej reprezentacji spółki MLM. Dokument został podpisany tylko przez jedną osobę. Tymczasem, zgodnie z zapisami w KRS w zakresie reprezentacji spółki, obowiązującymi zarówno na dzień składania uwag do projektu planu, jak i na dzień 24 maja 2013 r., do jej reprezentacji uprawnionych było łącznie dwóch członków zarządu lub członek zarządu łącznie z prokurentem.

Oznacza to, iż czynność prawna, jaką było zgłoszenie uwag do projektu planu, podjęta przez jednego członka zarządu (o ile w ogóle nim był) bez koniecznego współdziałania innej osoby nie spełniła warunków czynności dokonanej przez osobę prawną.

Po trzecie wskazać należy braki w legitymacji Pana Marka Richtera do reprezentowania MLM sp. z o.o. Do pisma zawierającego uwagi do planu nie załączono żadnych dokumentów, obalających domniemanie wynikające z art. 17 Ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tj. Dz.U. z 2007 r., Nr 168, poz. 1186), zgodnie z którym dane w Rejestrze uważa się za prawdziwe. Zgodnie z danymi w dniu 17 i 19 września 2012 r. Pan Marek Richter nie figurował jako członek zarządu spółki. Faktem jest, iż powołanie do władz spółki nie wymaga wpisu i jest skuteczne od chwili powzięcia uchwały w tym przedmiocie, nie mniej jednak fakt ten winien zostać wykazany najpóźniej w dniu 17 września 2012 r., tj. wtedy, kiedy upływał termin do składania uwag do projektu planu, co nie nastąpiło.

Tym samym, należy jednoznacznie wskazać na brak podstaw do przyjęcia pisma do rozpoznania przez Wójta Gminy.

Tak więc i w tym przypadku Wójt Gminy Biesiekierz wydając postanowienie o nie rozpatrywaniu uwag zamieszczonych w piśmie działał zgodnie z prawem.

4. Pisma zarejestrowane w dzienniku pod poz. 4147, -1, -4, -5, -6 – podpisane przez Andrzeja Rosę.

Odmienne niż w przypadkach omówionych powyżej, nierozpoznanie uwag zawartych w pismach zarejestrowanych w dzienniku pod poz. 4147, -1, -4, -5, -6 wynikało nie z uchybień proceduralnych, odnoszących się do kwestii skutecznego wniesienia uwag, lecz związane było z niespełnieniem kryterium merytorycznego.

Wskazać bowiem należy, iż jakkolwiek treść pism pośrednio nawiązywała do planu, to jednak nie zawierała uwag odnoszących się do wyłożonego projektu planu zagospodarowania, co jest wymogiem zakwalifikowania pisma jako uwagi.

Zgodnie bowiem z tym co wskazano w uzasadnieniu wyżej, przesłanką merytoryczną wniesienia uwagi do projektu planu miejscowego jest zakwestionowanie przez wnoszącego ustaleń planu miejscowego.

Tymczasem w pismach zarejestrowanych pod nr:

- 4147 – autor domaga się wstrzymania lub unieważnienia uchwały nr XXIII/180/08 Rady Gminy w Biesiekierzu z dn. 29 października 2008 r. z uwagi na fakt popełnienia przestępstwa.
- 4147 -1 – autor domaga się informacji dotyczących Gminnej Komisji Urbanistycznej, zasad jej powołania, funkcjonowania, składu.
- 4147, -4, -5, -6 – autor przedstawia zarzuty do naruszenia procedur planistycznych i to głównie na etapie studium.

Analiza przedmiotowych pism, wskazuje jednoznacznie, że w ich treści brak nie tylko faktów kwestionujących ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale brak jest w ogóle jakiegokolwiek innego odniesienia do projektu.

Stan ten powoduje, iż pisma te nie mogły zostać zakwalifikowane jako uwagi do projektu planu.

Reasumując stwierdzić należy, iż w trakcie uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wraz z towarzyszącymi obiektami oraz infrastrukturą niezbędną do prawidłowej realizacji funkcji przeznaczenia podstawowego w Gminie Biesiekierz, ustalonego w treści Uchwały z dnia 22 lutego 2013 roku, Nr XXV/155/13, nie doszło do istotnego naruszenia trybu jego sporządzania, skutkującego nieważnością Uchwały. Wręcz przeciwnie.

Cała procedura została przeprowadzona z uwzględnieniem obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa wynikających z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Oznacza to, iż zarzuty skargi, którą złożył organ nadzoru, tj. Wojewoda Zachodniopomorski nie znajdują uzasadnienia.